Р Е Ш Е Н И Е
№ 46089

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 71 състав,** в публично заседание на 11.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7321** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 и чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. А. М., гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] в [населено място], област Д. ез-З., с ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез надлежно упълномощения му процесуален представител – адвокат Л. Д. от С. адвокатска колегия, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.1, офис1, против Решение №134 Х от 28.04.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната подадената от него трета последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1023 от 09.04.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.
В жалбата и в депозираните по делото писмени бележки се излагат подробни съображения за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че решението е постановено при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т.2, т.3, т. 4 и т. 5 от АПК. Жалбоподателят поддържа, че интервюиращият орган е нарушил материалноправната норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и разпоредбите на чл. 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40 от Директива 2013/32/ЕС, като не е отчел наличието на нови писмени доказателства и новонастъпили обстоятелства, отнасящи се пряко до личното му положение и до обстановката в страната му по произход. Посочва се, че представеното писмо от 14.07.2025г., издадено от племенните структури „Ал-Сарая“, установява наличието на реален риск от кръвно отмъщение от страна на враждуващото племе „Ал-Б.“ в

района на Д. ез-З., от което държавата не може да му осигури защита. Изтъква се, че представеното Известие №3 на Автономната администрация на С. и Източна С. установява принудителна мобилизация и провеждане на масови хайки и произволни задържания на лица от неговата възрастова група,което органът неправилно е игнорирал под формалния претекст, че актът има общ характер. Навеждат се и доводи за превратно смесване на предварителната проверка за допустимост с преценката по същество, като се подчертава, че интервюиращият орган се е произнесъл по основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ в разрез с нормативно установената компетентност на Председателя на ДАБ. В жалбата е направено и изрично искане на основание чл. 84, ал. 6 от ЗУБ съдът да се произнесе за правото на молителя да остане на територията на Република Б. до окончателното решаване на въпроса за международна закрила. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне и допускане на молбата до производство по същество.

Ответникът-интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт П. Р., в депозирана по делото писмена защита оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.Поддържа,че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен, издаден от компетентен орган и в съответствие с материалния закон. Твърди, че с последващата си молба чужденецът не въвежда нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и практиката на Съда на Европейския съюз, тъй като твърденията му за несигурност в С. и племенна вражда са били обсъждани в предходните производства.Сочи, че актуалната обстановка в С. бележи тенденция към стабилизиране и масово доброволно завръщане на граждани, поради което моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за производството по реда на чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят М. А. М. е пълнолетен гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] в [населено място], област Д. ез-З., от арабски етнически произход, изповядващ ислям (сунит), неженен, с ЛНЧ [ЕГН].От приложената административна преписка се установява, че чуждият гражданин е подал първоначална молба за международна закрила с вх. № 1930 от 29.07.2024 г. С Решение №10817 от 14.10.2024г. на Председателя на ДАБ при МС му е отказано предотавянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Административният отказ е бил оспорен по съдебен ред, като с Решение № 5240 от 29.11.2024 г. по адм. дело № 1062/2024 г. Административен съд – Хасково е отхвърлил жалбата. С Решение № 5513 от 28.05.2025 г. по адм. дело № 350/2025 г. Върховният административен съд е оставил в сила първоинстанционното съдебно решение, с което отказът за предоставяне на международна закрила е влязъл в сила.Впоследствие чужденецът е подал първа последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-4679 от 03.06.2025 г., която с Решение № 43 Х от 17.06.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Това решение е обжалвано пред Административен съд-София-град и е потвърдено с окончателно Решение № 33422 от 13.10.2025 г. по адм. дело № 7026/2025 г. на АССГ, Първо отделение, 45 състав.Подадена е и втора последваща молба с вх. № КП-01-7527 от

21.10.2025 г., по която с Решение №169 Х от 10.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ отново е постановен отказ за допускане до производство. Жалбата срещу това решение е отхвърлена с Решение № 43045 от 22.12.2025 г. по адм. дело № 2470/2025 г. по описа на Административен съд – София-град.На 09.04.2026 г. М. А. М. е подал трета последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1023. В нея молителят изрично се позовава на съществена промяна както в личното му положение, така и в обстановката в държавата му по произход и конкретно в родния му регион – област Д. ез-З.. Жалбоподателят излага, че след свалянето на предишния режим ситуацията в региона му рязко се е влошила, налице е ескалация на въоръжените сблъсъци между правителствени сили, кюрдски формирования (СДС), местни племенни милиции и спящи клетки на „Ислямска държава“.В молбата си чужденецът изтъква следните основни нови обстоятелства и представя писмени доказателства в тяхна подкрепа:1. Наличие на пряка и персонална заплаха за живота и сигурността му, произтичаща от остра междуплеменна вражда и обичайно кръвно отмъщение. В тази връзка молителят представя писмен документ от 14.07.2025 г., издаден от неговите племенни структури „Ал-Сарая“ (с печат на отговорника в [населено място], област Д. ез-З., и печати на племето), удостоверяващ, че М. А. М. е издирван от враждуващото племе „Ал-Б.“ за кръвно отмъщение („фаврат ал-дам“ / „таяр“) във връзка с извършено убийство от член на неговото племе, като поради това е в невъзможност да се завърне в родния си град и село. Молителят пояснява, че макар лично да не е извършил престъплението, по правилата на племенното право отговорността се разпростира колективно върху мъжките членове на рода;2.Наличие на пряка заплаха от принудителна мобилизация и насилствено отвеждане от страна на кюрдските сили (СДС / Автономната администрация на С. и Източна С.). Представя Известие № 3 на Вътрешното демократично управление на С. и Източна С., предвиждащо задължителен „Дълг за самоотбрана“ за мъжете от съответните набори.Сочи се, че през януари 2026г. при мащабна военна офанзива в района на Д. ез-З. въоръжени кюрдски патрули са го търсили в семейния му дом за принудително изпращане на фронтовата линия, като са извършвани масови проверки и улични хайки;
3. Пълно разрушаване на семейното жилище в [населено място]/Б. в хода на военните действия, смърт на баща му и разселване на майка му и сестрите му в палаткови лагери при условия на крайна материална и хуманитарна нищета, за което представя удостоверение за разрушен имот,съдебно решение за наследство и гражданска регистрация на починалия и наследниците;
4. Подробни актуални доклади и справки за обстановката в С. и региона на Д. ез-З. към 2026 г., включително позиция и указания на Върховния комисариат на ООН за бежанците (ВКБООН) относно забраната за принудително връщане в С., доклади на Независимата международна анкетна комисия на ООН за С. и информационна справка от 29.03.2026г.С оспореното в настоящото производство Решение № 134 Х от 28.04.2026 г. интервюиращият орган при ДАБ е приел, че третата последваща молба е недопустима на основание чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ. За да постанови този резултат, органът е изложил, че представеното писмо от племето „Ал-Сарая“ не е ново обстоятелство, тъй като твърденията за племенна вражда били обсъждани във втората последваща молба; че Известие № 3 е акт с общо съдържание за неопределен кръг лица и не установява индивидуално преследване; че представените документи за разрушен имот и наследство са ирелевантни за производството по ЗУБ; а цитираните международни доклади отразявали тенденциозно само негативни събития. Позовавайки се на служебна справка на Дирекция „Международна дейност“ с вх. № МД-02-132/02.04.2026г.,интервюиращият орган е направил цялостен извод по същество, че в С. няма въоръжен конфликт, насилието е затихнало, обстановката се стабилизира и при завръщането си чужденецът би могъл да води нормален начин на живот, поради което не са налице основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и забраната по чл. 4, ал.

3 от ЗУБ.Решението е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 21.05.2026 г., а жалбата срещу него е подадена чрез административния орган на 27.05.2026 г. (вх. № 18145/27.05.2026 г. на АССГ).В съдебното заседание, проведено на 30.09.2026г.,съдът е приел приложената административна преписка, писмените доказателства към жалбата,допълнителните доказателства от молбата на жалбоподателя от 24.09.2026г. (включително актуални материали и становище на ВКБООН от 2026 г.), както и представената от ответника най-актуална Справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ с рег. № МД-02-342 от 09.09.2026 г. относно Сирийската арабска република и провинция Д. ез-З..На основание чл. 176 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК са събрани и личните обяснения на жалбоподателя чрез назначения преводач от арабски език. Молителят потвърждава, че след убийство, извършено от член на неговото племе, семейството и целият им род са получили директна заплаха за кръвно отмъщение от потърпевшото племе, което търси възмездие от всеки мъжки член на племето; че семейството му е било принудено да избяга от дома си и да се укрива; че сирийското правителство няма ефективна власт върху въоръжените племена в Д. ез-З. и не може да осигури защита на никого; както и че е издирван за принудителна мобилизация от въоръжените формирования в региона.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с пряк и личен правен интерес – адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, в законоустановения преклузивен 7-дневен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (решението е връчено на 21.05.2026 г., а жалбата е подадена на 27.05.2026 г.), пред компетентния съд – Административен съд – София-град, съобразно настоящия адрес на чужденеца в [населено място].Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само до основанията, посочени от жалбоподателя. Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 46, пар. 3 от Директива 2013/32/ЕС съдът е длъжен да извърши пълен и ex nunc анализ както на фактите, така и на приложимото право към момента на приключване на устните състезания по делото.Оспореният акт е издаден от длъжностно лице, определено за интервюиращ орган със заповед на Председателя на ДАБ, и в писмена форма. При постановяването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон, водещи до неговата незаконосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. По силата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III (чл. 76а – 76в от ЗУБ). Тази национална правна уредба въвежда изискванията на чл. 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40, пар. 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС.В съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз (вж. Решение от 09.09.2021 г. по дело C-18/20, XY; Решение от 10.06.2021 г. по дело C-921/19, LH; Решение от 08.02.2024 г. по дело C-216/22, A.A.; Решение от 13.06.2024 г. по дело C-563/22, SN и LN), предварителната проверка за допустимост на последваща молба протича в два самостоятелни и стриктно разграничени етапа:

1.Първи етап: проверка дали са възникнали или са били представени от кандидата нови елементи или констатации, които са свързани с преценката дали той отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Понятието „нови елементи или факти“ включва не само факти, настъпили след окончателния акт по предходната молба, но и факти и писмени доказателства,

които са съществували и преди това, но не са били представени от кандидата и не са били предмет на преценка в окончателното решение (Решение по дело C-18/20, т. 33-35; Решение по дело C-921/19, т. 42-43);2. Втори етап: проверка дали тези нови елементи или констатации значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по смисъла на Директива 2011/95/ЕС и ЗУБ (Решение по дело C-921/19, т. 37-38; Решение по дело C-216/22, т. 37-39).
СЕС изрично подчертава, че на фазата на допустимостта административният орган не следва да изисква пълно и окончателно доказване на фактите или безспорна автентичност на представените документи, нито да решава въпроса по същество. Достатъчно е новопредставените данни да имат такава тежест и релевантност, че да създават вероятност за различен материален резултат при цялостното им разглеждане в общото производство (Решение по дело C-921/19,т.47-48).В разрез с тези основополагащи изисквания, в процесното Решение № 134 Х от 28.04.2026 г. интервюиращият орган е допуснал съществени закононарушения:
На първо място, органът незаконосъобразно е дисквалифицирал представеното писмено доказателство – писмо от 14.07.2025г., издадено от племенните структури „Ал-Сарая“, с формалния мотив, че въпросът за племенната вражда бил споменат във втората последваща молба. Обстоятелството, че чужденецът поддържа последователно бежанската си история и я подкрепя с конкретен писмен документ, удостоверяващ издирването му заради кръвно отмъщение между клановете „Ал-Сарая“ и „Ал-Б.“, представлява именно „нов елемент“ по смисъла на чл. 40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС и чл. 13,ал. 2 от ЗУБ. Недопустимо е административният орган да отхвърля документ от разглеждане само защото неговата автентичност не може да бъде установена при кабинетна проверка или заото произхожда от традиционни племенни структури (Решение на СЕС по дело C-921/19, т.40-41).Твърденията за кръвно отмъщение, засягащо членовете на семейството и рода, попадат в приложното поле на чл.8, ал.1 и ал.3, т.2 от ЗУБ (преследване от недържавни субекти, срещу което държавата не може да предостави ефективна закрила) и чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ (опасност от нечовешко или унизително отношение или наказание),поради което пряко увеличават вероятността за предоставяне на закрила.
На второ място, органът необосновано и в нарушение на закона е отказал да зачете като нов елемент представеното Известие №3 на Автономната администрация на С. и Източна С., регламентиращо задължителната военна повинност („Дълг за самоотбрана“) за мъжете, родени между 1998 г. и 2006/2007 г. Мотивът на органа, че това бил „общ акт“, който не бил поименно адресиран до молителя, е правно несъстоятелен. Жалбоподателят попада точно във визираната възрастова категория ([дата на раждане]) и произхожда от [населено място], област Д. ез-З., попадащо в зоната на активни военни действия и принудително набиране на бойци. Както се установява от служебните справки на самата ДАБ (Справка рег. № МД-02-155 от 15.04.2026 г. и Справка рег. № МД-02-342 от 09.09.2026 г.), в тези райони кюрдските сили и свързаните формирования не връчват индивидуални хартиени повиквателни, а осъществяват принудителна мобилизация чрез масови проверки по контролно-пропускателните пунктове и улични хайки (sweep operations), като задържаните лица директно се отвеждат във военни лагери. Опасенията от принудителна мобилизация, участие във военни действия срещу убежденията на лицето и непропорционални репресии за отклонение съставляват сериозни индикатори за риск от преследване по чл. 8, ал. 5, т. 5 от ЗУБ и за тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.
На трето място, налице е съществено превратно тълкуване и несъответствие на изводите на органа с обективните факти за държавата по произход и конкретния регион на завръщане – област Д. ез-З.. Административният орган е основал акта си на избирателно цитиране на данни за

политически преход и доброволно завръщане на граждани в западните и централните части на страната (Д., А.), без да изследва реалната ситуация в Д. ез-З.. От приетите по делото актуални справки на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ (вх. № МД-02-155/15.04.2026 г. и вх. № МД-02-342/09.09.2026 г.), както и от актуалната официална позиция на ВКБООН от 2026 г. се установява безспорно, че област Д. ез-З. остава най-нестабилната, опасна и силно фрагментирана провинция в С., бележеща най-висок брой инциденти със сигурността, сблъсъци с тежко въоръжение между племенни милиции, активизирани бойни действия на спящи клетки на „Ислямска държава“, разрушена над 50% критична и жилищна инфраструктура и пълна липса на работеща система за държавна закрила. Наличието на тези факти и доказателства категорично сочи, че обстановката в региона на произход на молителя е динамична и съдържа нови елементи от съществено значение, които съществено увеличават вероятността за предоставяне на закрила и налагат допускане на молбата до същинско разглеждане.

На четвърто място, интервюиращият орган е допуснал съществено превишаване на нормативно предоставената му компетентност. В производство по чл. 76а – 76б от ЗУБ органът има правомощие единствено да извърши предварителен филтър за допустимост въз основа на писмените доказателства. Вместо това, в мотивите на оспореното решение интервюиращият орган е извършил цялостна материалноправна преценка по същество относно наличието или липсата на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и забраната по чл.4, ал.3 от ЗУБ. Произнасянето по съществото на молбата за международна закрила обаче е от изключителната материална компетентност на Председателя на ДАБ при провеждане на общото производство по чл. 75 от ЗУБ (в този смисъл Решение № 7573 от 06.07.2026 г. по к.адм.д. № 5086/2026 г. на ВАС; Решение № 4875 от 29.04.2015 г. по адм.д. № 3120/2014г. на ВАС). Изземването на тази преценка на етапа на предварителната допустимост съставлява превратно упражняване на власт и грубо нарушение на административнопроизводствените правила.По изложените съображения съдът приема, че третата последваща молба на М. А. М. отговаря на изискванията за допустимост по чл.13, ал.2 от ЗУБ и чл. 40, пар. 2-3 от Директива 2013/32/ЕС -същата се основава на нови писмени доказателства и новонастъпили обстоятелства, отнасящи се до личното положение на кандидата и до държавата му по произход, които значително увеличават вероятността за предоставяне на международна закрила. Оспореното Решение № 134 Х от 28.04.2026 г. се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Съгласно чл.173, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 85, ал. 5 от ЗУБ, тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда (преценката за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут е предоставена на специализирания административен орган), преписката следва да бъде върната на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за продължаване на производството и допускане на третата последваща молба на М. А. М. с вх. № КП-01-1023 от 09.04.2026г. до производство за предоставяне на международна закрила по общия ред, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Относно искането по чл. 84, ал. 6 от ЗУБ:

В жалбата е направено изрично искане съдът да се произнесе относно правото на чужденеца да остане на територията на страната. С оглед уважаването на жалбата, отмяната на акта за недопускане и връщането на преписката за допускане до производство по същество, както и съобразявайки императивния принцип за забрана за връщане (*non-refoulement*) по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и чл. 3 от ЕКПЧ, съдът намира, че следва изрично да постанови, че жалбоподателят има право да остане на територията на Република Б. до окончателното приключване на производството по молбата му за международна

закрила.

Относно разноските:

По делото от страна на жалбоподателя не са претендирани съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение, поради което с оглед диспозитивното начало съдът не присъжда такива.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 84, ал. 6 и чл. 85 от ЗУБ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], **Решение №134 Х от 28.04.2026 г.** на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл.76б, ал. 1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила трета последваща молба с вх. № КП-01-1023 от 09.04.2026 г., подадена от М. А. М..

ВРЪЩА административната преписка на компетентния орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за продължаване на процедурата по допускане на третата последваща молба с вх. № КП-01-1023 от 09.04.2026 г., подадена от М. А. М., до производство за предоставяне на международна закрила по общия ред и за разглеждането ѝ по същество, при стриктно спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 84, ал. 6 от ЗУБ във връзка с чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, че чужденецът М. А. М., ЛНЧ [ЕГН], има право да остане на територията на Република Б. до окончателното приключване на административното производство по молбата му за международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците.